

แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม :
กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
Academic Administration Guidelines for Multicultural School :
Case Study of Kaenoisuksa School Chiangmai

ณัฐพร ขวัญทอง¹

ปาริชาติ บัวเจริญ² และ ประภัสสร สมสถาน³

มหาวิทยาลัยพายัพ^{1,2,3}

Nattaporn Kwanthong¹

Parichat Buacharoen² and Parichat Buacharoen³

Payap University^{1,2,3}

Corresponding Author, E-mail: kwanthongnattaporn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 2) ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 121 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครู ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านพหุวัฒนธรรม คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

* ได้รับบทความ: 2 พฤษภาคม 2566; แก้ไขบทความ: 22 มิถุนายน 2566; ตอรับตีพิมพ์: 25 มิถุนายน 2566

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่นน้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.73$) และเมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก ดังนี้ 1) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.68$) 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.71$) 3) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\mu = 3.39$, $\sigma = 0.62$) และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่นน้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.47$) และเมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.51$) 2) ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.50$) และ 3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.46$)

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่นน้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาควรมีการวางแผนการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น 2) สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นหลักสำคัญตามสภาพบริบทของผู้เรียนเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้ 3) การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนควรยึดตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ 4) ควรมีการกำหนดแผนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้ชัดเจนมีความสอดคล้องกับระเบียบและหลักเกณฑ์ 5) สถานศึกษาควรมีแผนและกระบวนการนิเทศอย่างหลากหลายและชัดเจน ทั้งจากภายในและภายนอก 6) สถานศึกษาควรส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือครู บุคลากรในการทำวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา

คำสำคัญ: แนวทาง; บริหารงานวิชาการ; โรงเรียนพหุวัฒนธรรม

Abstract

Subject research Guidelines for Academic Administration in Multicultural Schools: A Case Study of Kaenoisuksa School, Under The Chiangmai Primary Education Services Area Office 3, intended for 1) Study the current and desirable state of academic administration in multicultural schools: a case study of Kaenoisuksa School, Under The Chiangmai Primary Education Services Area Office 3. 2) A study of academic management

guidelines in multicultural schools : a case study of Kaenoisuksa School, Under The Chiangmai Primary Education Services Area Office 3 Population: 121 people. It consists of school administrators, teachers, supervisors from the Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 3, academics, or specialists in multiculturalism. Basic Education Board Mathayomsuksa 6 students and parents of Mathayomsuksa 6 students. The research tools were questionnaires, the current and desirable conditions of academic administration in multicultural schools: a case study of Kaenoisuksa School. Statistics used in data analysis were percentage, mean, and standard deviation. Interview qualitative data analysis and structured focus group discussions. The data were analyzed through content analysis.

The results showed that

1. The current state of academic administration in multicultural schools : a case study of Kaenoisuksa School Under Chiangmai Primary Education Service Area Office 3, the overall level was at a moderate level ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.73$), and when considering each aspect, the averages could be ordered from least to greatest as follows: 1) Educational supervision ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.68$) 2) Educational curriculum development ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.71$).3) Learning process development ($\mu = 3.39$, $\sigma = 0.62$) and desirable conditions of academic administration in multicultural schools: a case study of Kaenoisuksa School. Under Chiangmai Primary Education Service Area Office 3 overall was at the highest level ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.47$), and when considering each aspect, the averages could be ordered from descending as follows: 1) Insurance system development and internal quality in educational institutions ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.51$) 2) Evaluation, evaluation, and transfer of learning results ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.50$) and 3) research to develop educational quality ($\mu = 4.61$, $\sigma = 0.46$)

2. Academic Administration Guidelines in Multicultural Schools : A Case Study of Kaenoisuksa School, Under The Chiangmai Primary Education Services Area Office 3 consists of 1) Educational institutions should have a teaching and learning management plan based on the basic education core curriculum and the needs of society, communities, and local communities. 2) Educational institutions should provide teaching and learning based on learners as the main principle according to the context of learners, believing

that all learners can develop themselves. 3) Assessment, evaluation, and transfer of learning results should be in accordance with the regulations of the Ministry of Education. 4) There should be a clear internal quality assurance system development plan that is consistent with regulations and criteria. 5) Educational institutions should have various and clear supervision plans and processes. both from inside and outside. 6) Educational institutions should promote, support, and assist teachers. Personnel in research and innovation for education

Keywords: Guidelines; Academic Management; Multicultural School

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง และกว้างขวาง ปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคใดในโลกย่อมส่งผลกระทบไปได้ทั่ว ปัญหาต่าง ๆ ยุ่งยากสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น และยากที่จะแก้ไข จึงต้องเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถรับมือได้กับปัญหาที่ยุ่งยากมากมายเหล่านั้น ประเทศไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ 20 ปี (พ.ศ.2561–2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้ตรงกับวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 สนองต่อนโยบายการศึกษา โดยสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ได้มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ พร้อมทั้งกายใจ และสติปัญญา มีการพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 พร้อมทั้งอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) เนื่องจากประเทศไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา วิถีชีวิตความคิดและวิถี ปฏิบัติของกลุ่มชนในสังคมนั้น ๆ แสวงหาชีวิตที่ดีอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขสามัคคีและเป็นการเปิดรับการไหลมาทางวัฒนธรรม (พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร, 2562 : 315-324) จึงต้องมีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมการเมือง เศรษฐกิจการศึกษาภาษาวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของกลุ่มชน ที่มีความหลากหลายในมิติของภาษา เชื้อชาติศาสนา วัฒนธรรมประเพณี (สิทธิโชค ปาณะศรี และคณะ, 2561 : 31-45)

จากการศึกษาแนวคิดและกฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา ข้อมูลเอกสารบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีหลายเรื่องที่ยังเป็นปัญหาย่อยจนถึงปัจจุบันโดยปัญหาหลักที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาครูการผลิตและการพัฒนาครู การขาดแคลนครู คุณภาพครูและหนี้สินครู ปัญหาการเรียนรู้ คุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนตกต่ำโดยเฉพาะเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ปัญหาหลักสูตรการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล โดยเฉพาะปัญหาด้านระบบบริหารจัดการ (คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา, 2564)

โรงเรียนแกน้อยศึกษา มีลักษณะเป็นถิ่นทุรกันดารห่างไกลจากตัวเมืองมีการอพยพของชนกลุ่มน้อยกลุ่มต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จึงมีความต้องการได้รับความช่วยเหลือและดูแลเป็นพิเศษ สภาพปัญหาของโรงเรียนแกน้อยศึกษา มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแกน้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ย้อนหลังต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับประเทศ (กุลธรดอนแก้ว และ จักรปรุฬห์ วิชาอัครวิทย์, 2562 : 21-22) จากการเข้ารับการทดสอบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนแกน้อยศึกษาต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (ชลิดา เจริญชัย, 2561) ซึ่งการบริหารงานวิชาการนับว่าเป็นงานสำคัญของโรงเรียนเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียนที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะเป็นหัวใจของการบริหารโรงเรียนผู้บริหารต้องสนใจและเข้าใจเป็นอย่างดีที่จะสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม และคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี (แสงเดือนเงินสร้อย, 2559) เช่นเดียวกับงานวิจัยของกุลธร ดอนแก้ว และ จักรปรุฬห์ วิชาอัครวิทย์ (2562 : 21-22) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบนพื้นที่สูงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหางานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนความความต้องการการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) โรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงานวิชาการ มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ วัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับระเบียบและหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด มีแผนการนิเทศอย่างชัดเจนและมีกระบวนการนิเทศที่หลากหลาย ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเป็นประจำทุกภาคเรียน และ 3) แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบนพื้นที่สูงได้ข้อเสนอแนะว่าสถานศึกษาควรสร้างหลักสูตรโดยทีมวิชาการบนพื้นที่สูง ควรจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการใช้แหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริงและแหล่งเรียนรู้ทางเทคโนโลยียุคดิจิทัล ควรมีการวัดและประเมินผลตามบริบทของผู้เรียนบนพื้นที่สูง ควรสร้างเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานบริบทของผู้เรียนบนพื้นที่สูงและตัวชี้วัดของ สพฐ. และ สมศ. ควรมีการนิเทศงานวิชาการ

และการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอสอดคล้องผู้เรียนบนพื้นที่สูง และควรมีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามบริบทของผู้เรียนบนพื้นที่สูง

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนถือเป็นงานที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของสถานศึกษา ในการจัดสรรทรัพยากรให้แก่สถานศึกษา คุณภาพของสถานศึกษา และเครื่องชี้วัดความสำเร็จความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรได้ ซึ่งมีกระบวนการบริหารการพัฒนาและการปรับปรุงวิธีการบริหารงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วยงานต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การใช้สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ โดยการบริหารสถานศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 107 คน โดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน ครู จำนวน 40 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน
 - 1.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรมที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในโรงเรียนบ้านม่อนปิ่น เชียงใหม่ จำนวน 14 คน โดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน ครูและบุคลากรฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 คน และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม

ศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 2 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม จำนวน 2 คน และครูผู้สอนโรงเรียนบ้านม่อนปิ่น จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านพหุวัฒนธรรมจำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ขั้นตอนศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ 6 ด้านดังนี้ 1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2.การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3. การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน 4.การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 5. การนิเทศการศึกษา และ 6. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษานำแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารงานวิชาการนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มที่ศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 จากนั้นนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสรุปเนื้อหาเชิงบรรยาย

2.2 ขั้นตอนหาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ในการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ครู และบุคลากร ฝ่ายบริหารงานวิชาการ จำนวน 5 คน รวม 6 คน เกี่ยวกับโรงเรียนพหุวัฒนธรรมที่มีการบริหารงานวิชาการที่เป็นเลิศของโรงเรียนบ้านม่อนปิ่น จังหวัดเชียงใหม่ การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ระยะที่2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อนำเสนอร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

ที่	สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การบริหารงานวิชาการ	ระดับสภาพปัจจุบัน			ระดับสภาพที่พึงประสงค์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1.	การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.37	0.71	ปานกลาง	4.40	0.39	มาก
2.	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.39	0.62	ปานกลาง	4.30	0.36	มาก
3.	ด้านการวัดผลประเมินผลและ การเทียบโอนผลการเรียน	3.46	0.77	ปานกลาง	4.62	0.50	มากที่สุด
4.	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา	3.40	0.75	ปานกลาง	4.63	0.51	มากที่สุด
5.	ด้านการนิเทศการศึกษา	3.17	0.68	ปานกลาง	4.54	0.57	มากที่สุด
6.	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา	3.47	0.83	ปานกลาง	4.61	0.46	มากที่สุด
		3.38	0.73	ปานกลาง	4.52	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพปัจจุบัน ของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.38$, $\sigma = 0.73$) และเมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก ดังนี้ 1) ด้านการนิเทศการศึกษา ($\mu=3.17$, $\sigma = 0.68$) 2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu=3.37$, $\sigma = 0.71$) และ 3) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\mu=3.39$, $\sigma = 0.62$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพที่พึงประสงค์ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.47$) และเมื่อพิจารณารายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\mu=4.63$, $\sigma = 0.51$) 2) ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ($\mu=4.62$, $\sigma = 0.50$) 3) และ 3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\mu=4.61$, $\sigma = 0.46$)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยสนทนากลุ่ม (Focus Group) เชิญศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 2 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม จำนวน 2 คน และครูผู้สอนโรงเรียนพหุวัฒนธรรม จำนวน 1 คน และนักวิชาพหุวัฒนธรรม 1 คน ร่วมวิพากษ์ร่างแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม:กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 สรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโรงเรียน สร้างหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น ให้ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ วัดผลประเมินผลจาก สมรรถนะของผู้เรียน (Competencies of Learners) มีการนิเทศติดตามหลักสูตรหลักสูตรเพื่อให้มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นหลักสำคัญตามสภาพบริบทของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่พึงประสงค์ ควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมและกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้และสนุกสนานกับการเรียนรู้เชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้

3. การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนควรยึดตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ มีการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน มีการกำหนดการสอนและการวัดผลประเมินผลให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนและกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการวัดผลและการประเมินผลให้ตรงกับระเบียบการวัดและการประเมินผลการเรียน การวัดและประเมินผลเพื่อศึกษาตามบริบทของผู้เรียนโรงเรียนพหุวัฒนธรรม

4. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการกำหนดแผนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องกับระเบียบและหลักเกณฑ์ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ได้มาซึ่งวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน สร้างเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของระบบประกันคุณภาพการศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดทำรายงานทุกปี มีนำผลการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษา มาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพต่อไป

5. ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษามีแผนการนิเทศและกระบวนการนิเทศอย่างหลากหลาย ควรแต่งตั้งคณะกรรมการการนิเทศ จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนภายในเป็นระยะ มีการสร้างเครือข่ายทางวิชาการจากชุมชนและหน่วยงานภายนอกให้มีส่วนร่วมในการนิเทศแบบกัลยาณมิตร และดำเนินการนิเทศงานอย่างสม่ำเสมอ มีการกำกับติดตามผลการ นำผลการนิเทศไปพัฒนาปรับปรุงการนิเทศการศึกษา

6. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริม ครูให้มีความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนจากปัญหาของผู้เรียน สถานศึกษา สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือครู บุคลากรในการทำวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาในเครือข่าย นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาสรุปการแก้ไขปัญหา ประเมินผลการพัฒนามาวางแผนเพื่อการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษา เรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม:กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ทั้งนี้อาจเพราะสถานศึกษากำหนดให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้ครู ทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูและบุคลากรทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชา พุ่มพวง (2559 : 210-219) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ ปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลธร ดอนแก้ว และ จักรปรุฬห์ วิชาอัครวิทย์ (2562) ได้ศึกษา การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบนพื้นที่สูงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาและความต้องการการบริหารงานวิชาการ พบว่า สภาพปัญหา งานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อย ศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านแล้วด้านที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อันนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาจัดระบบบริหารและสารสนเทศโดยจัดโครงสร้างการบริหารที่เอื้อ ต่อการพัฒนางานและการสร้างระบบประกันคุณภาพภายในจัดระบบสารสนเทศให้เป็นหมวดหมู่ เรียก ใช้ได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว ปรับให้ข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเสมอ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ทบทวน ปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และสถานศึกษามีการกำกับ ติดตามตรวจสอบ การประเมินผลการประกันคุณภาพสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ์พิชา จันทา (2563) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงาน วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายกโดยรวม อยู่ในระดับมากและสภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรืองฤทธิ์ อรรถชัย (2565 : 166-177) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโดยรวมแต่ละองค์ประกอบอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า โดยรวมและแต่ละองค์ประกอบอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ควรแต่งตั้งคณะดำเนินงานศึกษาและวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมโรงเรียน ให้ครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา สร้างหลักสูตรสถานศึกษา แบบการมีส่วนร่วมคำนึงถึงความหลากหลายของชาติพันธุ์ จัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น ให้ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้ วัดผลประเมินผลจาก สมรรถนะของผู้เรียน (Competencies of Learners) มีการนิเทศติดตาม

หลักสูตรหลักสูตรเพื่อให้มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ พระชนม พินทุสมิต (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สถานศึกษามีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นหลักสำคัญตามสภาพบริบทของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น จัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่พึงประสงค์ ควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมและกิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้และสนุกสนานกับการเรียนรู้เชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระชนม พินทุสมิต (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก มีกระบวนการการเรียนรู้ที่หลากหลายมีการฝึกฝนและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีการส่งเสริมการสอนซ่อมเสริมผู้เรียนเพื่อพัฒนาการที่ดีขึ้นอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกตกนก สวยคำข้าว (2561 : 539-553) ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชินีบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ควรยึดตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ มีการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน มีการกำหนดการสอนและการวัดผลประเมินผลให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้แผนและกิจกรรมการเรียนรู้ ควรมีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบการวัดผลและการประเมินผลให้ตรงกับระเบียบการวัดและการประเมินผลการเรียน การวัดและประเมินผลเพื่อศึกษาตามบริบทของผู้เรียนโรงเรียน พหุวัฒนธรรม สอดคล้องกับอัคร อูระงาม (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน วางแผน จัดทำแผนงานโครงการเพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลนักเรียนต่อไป

2.4 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการกำหนดแผนการพัฒนา ระบบประกันคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องกับระเบียบและหลักเกณฑ์ มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร ได้มาซึ่งวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน สร้างเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานของระบบประกันคุณภาพการศึกษา

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจัดทำรายงานทุกปี มีการนำผลการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษา มาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับวิระยุทธ ชาทะกาญจน์ (2560 : 1-13) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาสถานศึกษาให้สามารถเป็นแบบอย่างที่มีคุณภาพงานบรรลุตามวัตถุประสงค์เป้าหมายการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการศึกษาและมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสามารถก้าวสู่ความเป็นเลิศได้นั้นสถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงเทคนิคการบริหารจัดการคุณภาพสมัยใหม่โดยเฉพาะเกณฑ์คุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินการที่เป็นเลิศ การบริหารการเปลี่ยนแปลงและแนวคิดการบริหารจัดการในสถานศึกษาแบบร่วมคิดร่วมทางจะเป็นนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษาที่ควรได้รับการประยุกต์ใช้เพื่อช่วยทำให้คุณภาพของสถานศึกษาได้มาตรฐานมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลอันจะทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความมั่นใจต่อคุณภาพของสถานศึกษาสูงขึ้น

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษาควรมีแผนการนิเทศและกระบวนการนิเทศอย่างหลากหลาย ควรแต่งตั้งคณะกรรมการการนิเทศ จัดระบบการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนภายในเป็นระยะเพื่อทราบสภาพปัญหาและความต้องการในการนิเทศ มีการสร้างเครือข่ายทางวิชาการจากชุมชนและหน่วยงานภายนอกให้มีส่วนร่วมในการนิเทศแบบกัลยาณมิตรและดำเนินการนิเทศงานอย่างสม่ำเสมอ มีการกำกับติดตามผลการนำผลการนิเทศไปพัฒนาปรับปรุงการนิเทศการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ควรศึกษาและวิเคราะห์ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ สุนทร (2560) ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า การนิเทศการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศการเรียนการสอนกระบวนการนิเทศการเรียนตามแผนการนิเทศสอน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และร่วมให้กำลังใจในการปฏิบัติงานของครู และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเกตกนก สวยคำข้าว (2561 : 539-553) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชินีบูรณะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า การนิเทศการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากสถานศึกษาดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา ติดตาม ประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อพัฒนาระบบกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์การจัดระบบ การนิเทศการศึกษากับสถานศึกษาอื่น

2.6 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริม ครูให้มีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนจากปัญหาของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครู แก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ สถานศึกษา สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือครู บุคลากรในการทำวิจัยและนวัตกรรมเพื่อการศึกษา มีการแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาในเครือข่าย นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนา สรุป

การแก้ไขปัญหา ประเมินผลการพัฒนางานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปีถัดไป สอดคล้องกับงานวิจัยของปาริชาติ สุนทร (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สถานศึกษาร่วมกำหนดนโยบายให้บุคลากรในสถานศึกษาทำการวิจัย ร่วมนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการหรือการจัดการเรียนการสอน ร่วมจัดทำแผนงานวิจัยในชั้นเรียนตามนโยบายของสถานศึกษา ร่วมเรียนรู้และจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องการวิจัยทางการศึกษากับองค์กรภายนอก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของบริหารงานวิชาการทุกด้าน โดยเฉพาะ ด้านการนิเทศการศึกษาเพราะการนิเทศคือกระบวนการพัฒนาครู เพื่อให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ เป็นกระบวนการในการแนะนำช่วยเหลือครู ให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

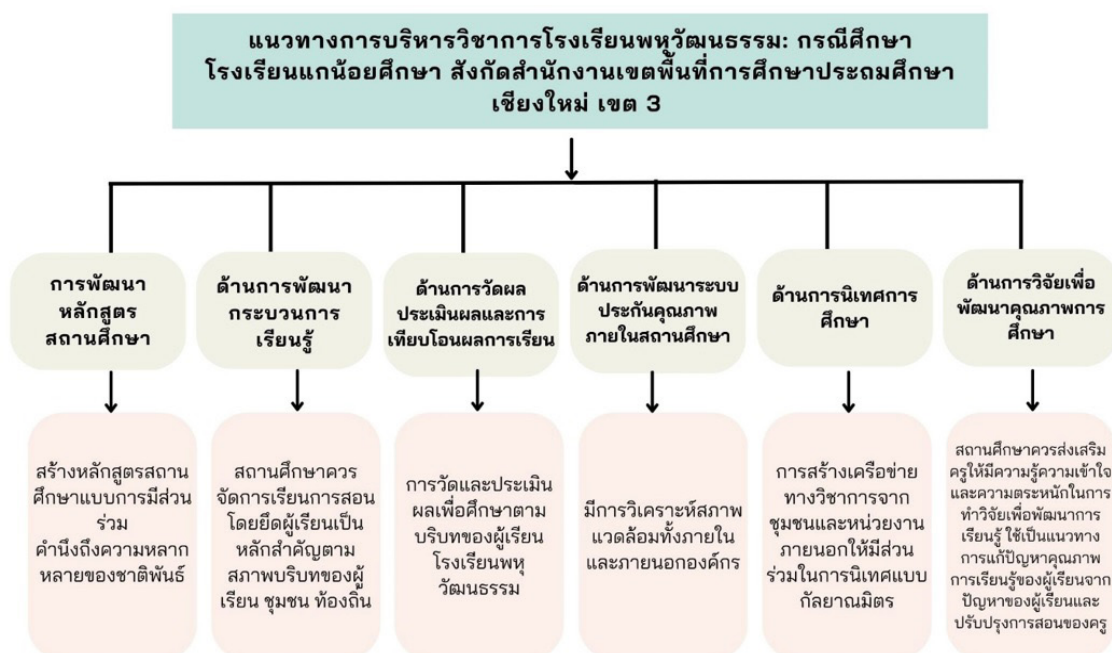
2. สภาพพึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านพบว่า ด้านที่มีระดับมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการวางแผนและกระบวนการจัดการของผู้รับผิดชอบการจัดการศึกษาที่จะรับประกันให้สังคมเชื่อมั่นว่าจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพที่ระบุไว้ในหลักสูตร และตรงตามความมุ่งหวังของสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานด้านอื่น ๆ เพื่อนำแนวทางไปพัฒนาและยกระดับคุณภาพของสถานศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ได้ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบไปด้วย 6 ด้าน ดังนี้

ภาพที่ 1 แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาโรงเรียนแก่น้อยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

เอกสารอ้างอิง

- กุลธร ดอนแก้ว, จักรปรุฬห์ วิชาอัครวิทย์. (2562). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบนพื้นที่สูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 3 จังหวัดเชียงใหม่. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เกตกนก สวยคำขาว. (2561). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราชินีบูรณะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(1), 539-553.
- คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2564). แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง). สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2565, จาก http://nscr.nesdc.go.th/nescd_uat/แผนการปฏิรูปประเทศ/
- ชลิดา เจริญชัย. (2561). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนกลุ่มนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริชาติ สุนทร. (2560). การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พระมหามงคลกานต์ จูธะมโน. (2562). การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย กรณีศึกษาสังคมพหุวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 5(3), 315-324.
- พัชญ์พิชา จันทา. (2563). แนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี.
- พรชมน พินทุสมิต. (2560). การปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี.
- เรืองฤทธิ์ อรรถชัย. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 5(13), 166-177.

- วีระยุทธ ชาศะกาญจน์. (2560). การพัฒนารูปแบบการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 9(2), 1-13.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580). สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2565, จาก <http://nsdc.go.th/ns/>
- สิทธิโชค ปาณะศรี และคณะ. (2561). พัฒนธรรมในมุมมองของปรัชญาหลังนวยุค. *วารสารเซนต์จอห์น*, 21(28), 31-45.
- แสงเดือน เงินสร้อย. (2559). กลยุทธ์การยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล โรงเรียนรังษีวิทยา จังหวัดเชียงใหม่. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อภิชา พุ่มพวง. (2559). ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. *วารสารรัชต์ภาคย์ (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 11(21), 210-219.
- อัคร อูระงาม. (2560). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.